
С Ъ Р Д Ц Е.

Лазурно-снѣженъ кжсъ откжртихъ
Отъ глетчеритѣ свѣтящи на тъмни сѣверъ: —
Изваяхъ слънчево сърдце — лучистъ кристалъ. . . .

И въ него своя прѣвъзмогнатъ идеалъ
Вплѣтихъ. . . . и духъ на слънчевъ блѣнъ му влѣхъ.

Горѣхъ,
Катъ знойно дишаща задоблачна мечта,
И мъртвий мракъ въ кристално ледна самота
Съгрѣхъ. . . .
И цвѣна то — въвъ ярко виолетовъ пламъкъ,
И цвѣна то — лазурното сърдце на моя снѣженъ блѣнъ. . .